

РЕШЕНИЕ

№ 617

гр. Благоевград, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело № 20231210201016 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН

Образувано е по жалба на И. С. С., ЕГН ***** с постоянен адрес гр.Б***** бул.“С** К****”, с адрес за призоваване гр.Б***** , пл.”Г***** против Наказателно постановление № БЛ-14-11 от 18.05.2023г. на Началника на РДНСК Благоевград с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл. 221, ал.4 от ЗУТ, на основание чл. 232, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1000 лева.

С жалбата С. иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, като излага съображения за допуснати процесуални нарушения при издаването му. Сочат се аргументи за нарушение на чл.57, т.5 от ЗАНН , като се твърди, че посочената дата на извършване на нарушението не е правилно определена, че липсва място на извършване на нарушението, както и посочване на доказателства, потвърждаващи извършването му. Изложени са доводи, свързани с липса на описание на нарушението и неяснота, относно вмененото изпълнително деяние. Алтернативно се застъпва становище за маловажен случай.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество изразява становище за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление и моли за неговата отмяна. Претендира разноси.

Административнонаказващият орган се представлява от юрисконсулт Ч., която оспорва жалбата, по същество и в писмени бележки изразява становище че същата е неоснователна, а наказателното постановление е законосъобразно, като моли същото да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Районна прокуратура гр.Благоевград, редовно призовани не изпращат представител и не изразяват становище по същество.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

В РДНСК била образувана преписка № БЛ-569/2006г. по повод жалба от жител на Благоевград във връзка със строеж на сграда. В изпълнение на разпореждане на ДНСК от

служители на РДНСК е извършена проверка на място и по документи, при която е констатирано нарушение на чл.142 от ЗУТ. Резултатите от тази проверка са обективирани в протокол /л.12/. Контролните органи преценили, че предвид категорията на строежа случая е от компетентност на Кмета на Общината, поради което констативния протокол бил изпратен с нарочно писмо /л.10/ на Община Благоевград за извършване на последващи законосъобразни действия, като бил даден 20-дневен срок, в който Кмета на общината да уведоми заинтересованите и РДНСК за извършеното. По повод постъпилата преписка на 06.12.2022г. от страна на Кмета на Общината било изпратено писмо до РДНСК и заинтересованите, ведно с приложена заповед за извършени действия и констатации/л.8-л.9/. В периода от 16.01.2023 до 27.01.2023г. била извършена планова проверка на Община Благоевград във връзка с разпоредбите на ЗУТ, в рамките на която св.Г., С. и С. установили, че в РДНСК не е постъпил отговор от Общинска администрация Благоевград, във връзка с разпоредено с писмо изх.№Бл-569-00-924/28.10.2022г. на РДНСК Благоевград, като тази констатация била обективирана в изготвения доклад. Посоченото било прието като нарушение на чл.221, ал.4 от ЗУТ, а именно, че жалбоподателя в качеството си на кмет не е изпълнил дадени с цитираното писмо разпореждания.Предвид липсата на отговор и констатираното неизпълнение, до Кмета на общината била изпратена покана да се яви в РДНСК на 21.03.2023г. за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Видно от приложената покана същата е получена лично от кмета на Общината на 09.03.2023г. /л.68/. Като приели, че срока за явяване е изтекъл към 22.03.2023г. и жалбоподателят не се явил на същата дата св.Г. в присъствие на св. С. и С. съставила актът в отсъствие на С. за извършено нарушение на чл.221, ал.4, вр. чл.232, ал.1, т.1 от ЗУТ. След съставянето му актът бил изпратен на жалбоподателя и е получен лично от кмета на Община Благоевград на 24.03.2023г., като в срока по чл. 44 от ЗАНН не постъпили възражения, което било отразено в КП от 11.04.2023г.

Въз основа на акта за нарушение, на 18.05.2023 година, Началника на РДНСК Благоевград, издал атакуваното НП № Бл-14-11, с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл. 221, ал.4 от ЗУТ, на основание чл. 232, ал.1, т.1, пр.1 от ЗУТ е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1000 лева.

НП е връчено лично на жалбоподателя на 09.06.2023г.

Изложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателствени материали: гласните доказателства, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели Г., С. и С. и от приобщените към доказателствения материал по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства:

При изграждане на фактическите си изводи съдът кредитира показанията на свидетелите, които установяват обстоятелства по извършената проверка, направените при нея констатации и процедурата по съставяне и връчване на АУАН. Същите са последователни и кореспондират с приобщените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите на страните, както и като съобрази задължението си да проверява изцяло законосъобразността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, установи от правна страна следното.

Жалбата е депозирана от надлежно лице, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Същественото при производството от административно - наказателен характер е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на акта за установяване на извършеното административно нарушение, съставеният акт съдържат ли императивно определените в закона реквизити, актът предявен ли е на нарушителя и правилно и законосъобразно ли е оформено предявяването; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, дали това

деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител, и дали е извършено виновно (умишлено или непредпазливо); наказателното постановление, издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове. Процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно и когато се установи, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно, като в тези случаи, съдът не разглежда спора по същество.

В процесния случай съдът приема, че и акта и НП са издадени от компетентни органи.

Съдът обаче счита, че в настоящия случай в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи атакуваното наказателно постановление и налагащо неговата отмяна изцяло без съдът да се произнася по същество на нарушението, поради следните основания:

Видно от атакуваното наказателно постановление е че наказващият орган е пренесъл в същото съдържанието на съставения акт за установяване на административно нарушение, но и в двата акта не е посочено, какви точно действия е следвало да извърши жалбоподателя, не са посочени конкретните действия, предвидени в Закона за устройство на територията, които е следвало да бъдат предприети от Кмета на Общината и чието неизпълнение да обуславя ангажиране на административно-наказателната отговорност на С..

Указанията, дадени с писмо изх.№Бл-569-00-924/28.10.2022г. на РДНСК са твърде общи и не съдържат конкретна информация за това какви точно действия е следвало да бъдат предприети от кмета по повод постъпилата жалба, записано е бланкетно да се предприемат законосъобразни действия, но без конкретика, които трябва да извърши жалбоподателя, единствено се посочва, че следва да предостави данни за изпълнение на разпореденото . Изпълнителното деяние на визираното в АУАН и НП нарушение е описано бланкетно, като наказващият орган се е задоволил да посочи само това, че С., в качеството на Кмет на Община Благоевград не е изпълнил дадените с цитираното писмо предписания да "предостави данни за изпълнение на разпореждане". Видно от писмените доказателства, приложени по делото, обаче не може по безспорен начин да се установи какъв е характерът на разпореждането, това не се установи и от разпита на свидетелите, които съвсем пестеливо посочват, че акта е съставен във връзка с неизпълнение на разпореждане за уведомяване за предприети действия по компетентност.

Ето защо съдът намира, че и акта и наказателното постановление са изготвени при несъобразяване с разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН. По смисъла на цитираните разпоредби задължителното съдържание на АУАН и НП включва пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено. Обстоятелствата, при които е извършено нарушението са необходими, за да бъде изяснено нарушението и същите следва да бъдат посочени в АУАН и в НП. Обратното би довело до неяснота относно това, за какво нарушение се наказва нарушителя и по този начин би се накърнило правото му на защита. В конкретния случай такива не са описани, а само бланкетно е посочено, че не е изпълнено разпореждане. В резултат от това е налице неяснота относно изпълнителното деяние, с което е осъществен състава на нарушението. Тази неяснота пряко рефлектира върху правото на защита на жалбоподателя, поради което следва да се приеме, че нарушенията са съществени и представляват самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП.

Същите не могат да бъдат санирани на основание чл.53,ал.2 от ЗАНН, както с оглед тяхната тежест, така и с оглед на обстоятелството, че тази разпоредба се отнася само до нарушения при съставянето на АУАН, но не за такива допуснати при издаването на НП.

Изводът за съществуването на неяснота на длъжимите действия за законосъобразно приключване на случая се подкрепя и от обстоятелството, че независимо от постъпили уведомления от Община Благоевград, в които е посочено, какви проверки са извършени и

установените при тях резултати с процесното писмо /л.10/, на жалбоподателя в. за пореден път е наредено в законоустановения срок да уведоми заинтересованите лица, РДНСК за предприетите от общинската администрация последващи действия по компетентност. Ето защо липсата на изрични указания какви действия и съобразени с изискванията на кой точно нормативен акт представляват законосъобразно приключване на случая, препятства точното и пълно изпълнение на дадените предписания /В този смисъл Решение № 1524 от 8.11.2016 г. на АдмС - Б. по к. н. а. х. д. № 499/2016 г., Решение № 1976 от 14.12.2015 г. на АдмС - Б. по к. н. а. х. д. № 550/2015/г. Липсата на описание на нарушението като елемент, който индивидуализира същото, по ясен и категоричен начин, винаги съставлява съществено нарушение на процесуалните правила, засягащо правото на защита на наказаното лице. Констатираното нарушение на процесуалните правила ограничава възможността на нарушителя да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен, като същевременно препятства и съда да извърши съответната преценка дали е извършено съответното административно нарушение.

На следващо място съдът констатира, че в случая е допуснато и друго процесуално нарушение. Както е посочено и по-горе, нарушението, описано в оспореното НП, е за неизпълнение на разпореждане на контролен орган, в случая направено с Писмо /л.10/, в указания срок, който е 20 дни без конкретика в писмото, от кога се изчислява този срок. Едва с АУАН и НП е прието, че е от издаване на писмото, но според съда след като за задълженото лице е определен срок, то за същия следва да ясен началния момент на този срок, за да предприеме необходимите действия. Не е допустимо едва са АУАН да се определя началния момент. При тази неяснота, относно началния момент на срока, не може да се определи и дали датата, посочена като дата на извършване на нарушението е действителната дата, поради което и съдът не може да прецени дали възраженията в тази насока са основателни. Датата на извършване е съставомерен признак на административното нарушение, относно който следва да има ясни твърдения, с оглед гарантиране правото на защита на наказаното лице, както и за обезпечаване преценката на съда по същество в рамките на осъществения контрол за законосъобразност, и за това тя следва не само да се сочи безпротиворечиво в АУАН и в НП, но и да е правилно определена от наказващия орган. Точното и недвусмислено посочване на датата на извършване на нарушението е абсолютно необходим реквизит на АУАН, съответно на НП, тъй като чрез него се описва и индивидуализира нарушението и се очертава предмета на доказване, поради което неизясняването му не може да бъде отстранено в процеса на обжалването на наказателното постановление и води до ограничаване на правото на защита на наказаното лице да разбере за какво конкретно нарушение е наказано по административноправен ред. От друга страна, точното посочване на датата на извършване на нарушението безспорно е от значение за проверката относно спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН и в този смисъл липсата или неточното □ посочване препятства извършването на тази проверка. Следва да се посочи, че предвид правораздавателния характер на наказателните постановления, тези реквизити не могат да бъдат извлечени по пътя на формалната или правна логика.

Поради тези съображения се очертава извод, че на посочените в АУАН и НП дата на извършване на противоправното деяние – 28.11.2022 г., не се доказва по безспорен начин осъществяването на вмененото нарушение. Това обстоятелство не е съобразено от актосъставителя и наказващия орган.

От друга страна следва да бъде посочено, че в случая и срока не е изчислен правилно от наказващия орган. В НП е прието, че нарушението е извършено на 28.11.2022г. /присъствен ден/. Деянието, с което се осъществява състава на вмененото административно нарушение следва да се приеме за извършено в първия ден, следващ последната дата от дадения срок, дори и той да е неприсъствен. Дали даден ден е присъствен или не, има значение единствено при определяне на крайния момент, до който следва да се изпълни дадено задължение. Казано другояче, ако в случая крайната дата за осъществяване на процесното

действия съответстваше на неприсъствен ден, то срокът за изпълнението на разпореждането щеше да изтече на първия следващ присъствен ден. Разглежданата хипотеза обаче не е такава, тъй като крайната дата за изпълнение на процесното разпореждане е присъствен ден. Ето защо и още от следващия ден – 26.11.2022 г., независимо дали е присъствен или не, неизпълнението на разпореждането е обусловило наличие на осъществено нарушение.

По отношение възраженията за несъобразяване на срок по АПК съдът намира, че същите са неоснователни, контролните орган имат право да определят срок за изпълнение на указания, а когато такъв не е определен се прилагат общите срокове по АПК.

Предвид констатираните и коментирани процесуални нарушения обаче съдът намира, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

За пълнота следва да бъде посочено, че в случая според настоящия състав не се установи съставомерно бездействие на жалбоподателя в., по делото са представени доказателства /писмо и заповед/, от които е видно, че същия е уведомил РДНСК за предприети действия, което е удостоверено и с доказателства. Действително, писмото е от 06.12.2022, но с оглед приетото от съда, че в случая не е ясен началния момент, от който следва да започне да тече определения срок, то следва да се приеме, че не се доказва извършено нарушение от жалбоподателя.

Доколкото съдът прие, че с атакуваното наказателно постановление незаконосъобразно е ангажирана отговорност на жалбоподателя, то преценката за маловажен случай е безпредметна.

При този изход на делото, право на разноски за производството възниква само за жалбоподателя, който прави искане за присъждане на такива в размер на 400, 00 лева, представляващо заплатено адвокатско възнаграждение.

Наказващия орган релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение, което е неоснователно.

Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл. 36 ЗА. От своя страна чл. 36 ЗА препраща к ъ м НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Районният съд намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер. В случая договора е сключен на 13.09.2023 г.

Съгласно 18, ал. 2, вр чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата /в приложимата редакция/ за защита по дела с определен интерес възнагражденията при интерес от 1000 до 10000 лв. са 400 лв. + 10 % за горницата над 1000 лева. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление глоба в размер на 1000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза на сумата 400. 00 лева.

Предвид горното и доколкото делото не се отличава с фактическа и правна сложност, като в съдебното производство е проведено едно открито съдебно заседание, в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на установения с Наредбата минимум, а именно 400 лв, какъвто е претендирания от жалбоподателя.

Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските следва да бъдат възложени в тежест на РДНСК, която е юридическото лице, съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗАвтПр, в чиято структура е включен административният орган – издател на оспореното наказателно постановление.

Предвид изхода на спора искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се

явява неоснователно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № БЛ-14-11 от 18.05.2023г. на Началника на РДНСК Благоевград с което на И. С. С., ЕГН ***** с постоянен адрес гр.Б*****, бул.“С***** за административно нарушение по чл. 221, ал.4 от ЗУТ, на основание чл. 232, ал.1, т.1 от ЗУТ е наложено административно наказание “глоба” в размер на 1000 лева.

ОСЪЖДА РДНСК Благоевград да заплати на И. С. С., ЕГН ***** с постоянен адрес гр.Б*****, бул.“С*****, сторени от същия разносики за адвокат в размер на 400 лв/четиристотин лв. /лева.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Благоевград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____